

mi úderu byly zasaženy svazky prvního sledu nepřítele a tím zdržen jejich postup a proto palebná příprava mohla být zahájena až v hloubce na území nepřítele. Při plánování palebné přípravy štáb raketových vojsk a dělostřelectva odpovídá za koordinaci cílů, aby tak bylo zabezpečeno splnění úkolů armádou. Zahájení palebné přípravy bude zpravidla na každém směru jadernými údery na přicházející svazky nepřítele. Mohutnost úderu palebné přípravy na daném směru bude ovlivněna počtem jaderných úderů na přicházející nepřátelské svazky v průběhu prvního hromadného úderu.

Počáteční období války bude mít celou řadu svých zvláštností v otázkách bojového použití raketového a hlavnového dělostřelectva. Jednou z nich je způsob plánování a provedení palebné přípravy a její vzájemná souvislost s prvním hromadným úderem.

K otázce přesunů

Podplukovník Vlastimil Lidický

Ve svém diskusním příspěvku chci rozvést dvě otázky, jejichž řešení bylo v posledním údobí předmětem diskusí ve štábech svazků i armád. Tyto otázky byly nyní velmi často spojovány s loňskou diskusí a výměnou názorů, zda je správné určovat pro přesunující se svazek osy přesunu, nebo zda stačí určit jen pásmo. Nechci tuto otázku zde rozebírat podrobněji, myslím však, že nebude na škodu toto, byť i jen v závěrech uvést.

Výslednicí těchto všech úvah a názorů bylo řešení, že je nejvýhodnější stanovovat v úkolu pro přesunující se svazek osy přesunu. Zároveň však bylo podotknuto, že otázka stanovení pochodových os a zároveň určení pásma přesunu pro svazek není na škodu řešení úkolů, ať již pro štáb svazku, či pro samotný nadřízený štáb. Je to myslím správné a není zde účelem znovu rozvířit již k řešení problému diskusí, nebo znovu uvádět zdůvodnění. Naopak je potřeba rozebrat novou otázku vystupující do popředí nyní a to otázka počtu určování pochodových os pro přesun divize.

Možnou variantu časového vyjádření plnění úkolu raketovým a hlavnovým dělostřelectvem udává příloha.

Štáb raketových vojsk a dělostřelectva armády v první operaci počátečního období války bude řešit řadu složitých otázek spojených s vyvedením raketového a hlavnového dělostřelectva, jeho předsunutím do palebných postavení, získáním podkladů pro provedení úderu v palebné přípravě. Současně nutno zabezpečit raketové jednotky včasným přísunem jaderné munice z raketového týlu. Systém zásobování v počátečním období války bude vycházet ze speciálních podmínek raketových jednotek.

Ve většině případů našich zaměstnání, cvičení na mapách, cvičeních všeho druhu v terénu, či prověrkách bojové pohotovosti, spojených s plněním bojového úkolu, byly pro přesun divize stanovovány dvě osy. Myslím, že tato řešení byla přijímána dosti šablonovitě a bez náležitého uvážení potřeb a soudobosti vojsk. Je vcelku pochopitelné, že dřívější vojska bez raketových součástí, nebo pásové radiolokační techniky a jiné speciální techniky nekladla takové nároky a požadavky na komunikační síť. Divíme-li se proto na řešení tohoto problému ze současných hledisek, bude správné říkat: Soudobý vševojskový svazek potřebuje ke svému přesunu dvě, častěji tři komunikace.

Stanovení třetí komunikace pomůže řešit v některých případech svízelnou situaci. Po této třetí ose se může přesunovat pásová technika divize, oddíl vojskových raket apod. a nebude svým postupem zdržovat ostatní proudy na komunikaci.

Vyskytly se i názory, že za přesunu po dvou osách je potřebné soustředit pomalejší techniku na jednu osu a po druhé přesu-

novat pouze kolové proudy. Myslím, že je přijatelné, ovšem při dvou osách přesunu by tímto řešením vznikly značné organizační, pořádkové a technické nedostatky a nesrovnalosti, které by mohly v některých údobích boje být pro přesunující se svazek i tragickými. Při volbě třetí osy je tento problém podle mého názoru již daleko lépe řešitelný.

Je pochopitelné, že tuto třetí osu (bude-li ji třeba) budeme volit tak, aby pokud možno byla nejvýkonnější a po ní přesunované součásti mohly jen vybočením doleva, nebo doprava po krátkých rokádkách (odbočkách) se zařadit ke svým útvarům, přesunujícím se no vedlejší ose. To znamená, že bude výhodné tuto třetí osu volit uprostřed pochodové sestavy. Výkonná musí být proto, aby i pomalejší technika našla dobré podmínky k provedení přesunu, přičemž musíme přihlídnout i k požadavkům kladeným na komunikace z hlediska přesunu oddílů vojskových raket.

Dále je pravdou, že více komunikací pro přesun svazku nám zkrátí délku proudů na jednotlivých osách, že divize bude mít síly rozděleny do většího prostoru a nebude tudíž tak zranitelná za přesunu. Další výhodou je okolnost, že po výkonné ose může pomalejší technika (tanky, pásová technika, traktory, tahače s podvalníky apod.) zahájit přesun tak, aby i při jejich menší pochodové rychlosti dojezdy do nařízeného prostoru včas (stejně s ostatními proudy svazku na vedlejších osách) a jejich postup nebude brzdit za nimi postupující kolové proudy.

Budeme-li přistupovat k řešení tohoto úkolu, bude třeba zvážit celkovou situaci

hlavně po stránce bojového úkolu, možnosti divize a terénních podmínek. V některých oblastech budeme pro tento způsob, i když by se nám jevil nutným, těžko hledat vhodné komunikace a možná budeme rádi, dokážeme-li určit pouze dvě pochodové osy. Rovněž je třeba vidět, že třetí pochodová osa potřebuje další orgány a spojovací prostředky k řízení přesunu. To jsou všechno okolnosti, ke kterým musíme při řešení tohoto problému přihlížet.

V další části mého diskusního příspěvku chci poukázat opět na jednu zkušenost. Stává se při cvičeních (a takové situace mohou vzniknout i ve skutečnosti), že po zplánování přesunu, odeslání pořádkových orgánů, aktivování spojení pořádkové služby, zajištění pomocného VS a těsně před vyražením svazku na pochodové osy dojde z nadřízeného štábu rozkaz (šifra, kurýr apod.), kterým nadřízený velitel změní divizi pochodové osy a divize dostane popřípadě i jiný úkol.

Je třeba vidět, že takovou situaci není divize s to zvládnout sama. Není možno stereotypně do takových rozkazů psát: Pořádkovou službu zabezpečit vlastními silami a prostředky svazku. Je si nutno uvědomit, že taková náhlá změna (i když nutná) není přínosem pro plnění úkolu, nýbrž značnou přítěží. A vykonavatelé úkolu — divize a útvary — mají málo prostředků tyto nové vzniklé úkoly a povinnosti zabezpečit.

Je proto povinností nadřízeného štábu, který stanovuje nový úkol divizi, tento též zabezpečit jak silami, tak i prostředky. Tato skutečnost se zvláště při cvičení často opomíjí.

K některým otázkám přeskupení a přesunů

Podplukovník Ladislav Jaček

V poslední době byla oprávněně zaměřena pozornost řady autorů v odborných vojenských časopisech na otázky přesunů. Složitost plánování a řízení této důležité části bojové činnosti vojsk vyžaduje všestranné posouzení každé podrobnosti v práci velitelů, štábů i vojsk, neboť naší snahou je zkrátit dobu na plánování a přípravu akcí při vysoké organizovanosti a pořádku.

Plánování přeskupení a přesunů však je nemyslitelné bez přesných propočtů délek os i proudů, rychlostí přesunů, bez sladění

pochodu jednotlivých proudů, a jejich rozmístění v určených prostorech — a to vše vyžaduje značné množství času. Na jedné straně je nutno vytvořit „jízdní řád“ v daném prostoru a provést redistribuci všech vojsk, na druhé straně nás tlačí požadavek vydat brzy potřebné podklady všem podřízeným. Tento základní pracovní rozpor zatím v praxi nemůžeme řešit nějakou mechanizací nebo automatizací štábních prací, protože štáby nejsou podobnými prostředky vybaveny. Na druhé straně však jediné me-